

664

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

По милости Божијој и вољи народа

КЊАЗ СРПСКИ.

На предлог Нашег министарског савета а на основу члана 56. устава:

Узимајући у обзир да онај који се у ово ратно доба намерно рани, да би избегао војну службу, изневерава своје храбре и поштене другове, српску војску и своје отачаство, и да за то заслужује најстрожију казну па и саму смрт.

Наредили смо и наређујемо, што ће силу закона имати:

После § 158.

војно-судског закопика уведенога у живот 17. Јуна ове године, додаје се овај

„§ 158-а“

„Ако се намерно осакаћење предвиђено у § 156. 157. и 158. догоди у време, докле траје садањи рат, онда ће се у место тамо прописаних казни кривац казнити смрћу или робијом.

Главни команданти могу наредити да осуђени на робију, ову почну издржавати тек по свршетку

рата, а докле да морају вршити војну службу за коју су способни.“

Препоручујемо Нашем војном министру да ово наређење обнародује, а свима нашим министрима, у колико се кога тиче, да се о извршењу његовом старају; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

23. Августа 1876 год.
у Београду.

М. М. Обреновић с. р.

*Председник министарског савета
министар грађевина,*

СТЕВ. МИХАИЛОВИЋ с. р.

*Министар иностраних дела и по
потреби заступник председника
министарског савета,*

ЈОВ. РИСТИЋ с. р.

Министар правде,

ЈЕВРЕМ ГРУЛИЋ с. р.

Министар унутрашних дела,

РАД. МИЛОЖКОВИЋ с. р.

*Министар војни,
Почасни ађутант Његове Светлости,
артиљеријски пуковник,*

ЈИХ. НИКОЛИЋ с. р.

Министар просв. и црквених дела,

А. ВАСИЉЕВИЋ с. р.

Министар финансије,

В. ЈОВАНОВИЋ с. р.

На смрт. 563. обр. 74-75.